

Мин импорон тас на йло.

Въ грѣди-ты ми огнь голѣмъ

отколѣ пребывава,

Който катъ свѣщъ мя все топи,

спокойность не ми дава.

Въздышамъ плачъ всякий день,

безъ нико' утѣшенье

Безъ никое ва жалный

мой гласъ отгласенье.

Колко водницъ испиѣ

проливамъ ѣж на слъзы,

Очи-ты ми стаиѣхъ, вячь

на два потоци бръзы.

Всеу се труди мой гласъ

милость да призывава,

Жесточность-та вниманіе

никакъ нему не дава.

Запри си вячь стрѣлици-ты

Любичяче ты Боже,

Срьдце-то ми, виждь, раны-ты

да си трае не може.

Зачто не стрѣлиши, както мень,

едиѣ другѣ душицѣ,

Която на прѣзрѣніе

взима твой-тѣ стрѣлицѣ

Въспламени грѣди-ты

въспламени жестоко,